

עניינו

נבר

הרב יורם לוי שליט"א

יו"ר ועד העדה התימנית ירושלים (לשעבר)
ומנהל האגף לתרבות תורנית בעיריית ירושלים (לשעבר)
מחה"ס דברי חכמים על התורה ב"ח, יהדות תימן גלות וגאולה, כשנות דור, ועוד

הרימותי בחור מעם

פעלו של מרן הגאון רבי עובדיה יוסף זצ"ל

אכתוב מזכרוני על הקשר, הפגישות והפעילויות עם מרן הגאון מוריניו רבי עובדיה יוסף זצ"ל. הפגישות והפעילויות בהשתתפות מרן, היו חוויות בלתי נשכחות. עם כל עיסוקיו הרבים ולימוד תורתו, תמיד נעתר לבקשותינו ובא להרשים את הציבור. כולנו שתינו בצמאון אין קץ את דברי תורתו ואת ברכותיו הנאצלות, באוירה של קדושה וטהרה. בכל אירוע תורני בו כיבדנו בנוכחותו, היה זה עבור הציבור דבר עילאי ונדיר ברוחו.

שמענו מפיו כי עלה לארץ ישראל מבגדאד שבעירק בשנת תרפ"ד, בהיותו ילד קטן, כבן בכור להוריו רבי יעקב ומרתא גורגיה. בשנת ת"ש, בהיותו בן עשרים שנה בלבד, כבר היתה בידו תעודת רב. בין השנים ה'תש"ז ה'תש"י, היה רב פעיל, אב בית דין וסגנו של הרב הראשי של מצרים, חכם באשי נחום אפנדי, ופעל רבות לרומם את המצב הדתי והרוחני של היהודים במצרים.

פגשתי את מרן בפעם הראשונה בהיותי צעיר לימים, והוא רב צעיר, כשבא לבקר אצל הוריו, שגרו אז בשכונת קטמון בירושלים. אביו רבי יעקב, היה חזן וקורא בתורה בבית הכנסת פאר ירושלים, שבו התפללתי גם אנכי. חוויה מיוחדת היתה לי להתפלל עם האב רבי יעקב, ועם בנו מרן הגאון רבי עובדיה יוסף, שהרשים אותי באופן מיוחד. חיפשתי את מקום שיעוריו, והגעתי לשמוע אותם, בצד לימודי בישיבת בני עקיבא כפר הרואה, ואחר כך בישיבת מרכז הרב.

מרן הגאון רבי עובדיה יוסף, למד בצעירותו בישיבת פורת יוסף, עם גאוני רבים ונפלאים, ביניהם הרה"ג רבי יהודה צדקה והרה"ג רבי בן ציון אבא שאול, שהיו לימים ראשי ישיבת פורת יוסף, וכן קרוב משפחתי (על ידי חיתונים), הרה"ג רבי ציון לוי, שעקר מירושלים לפנמה, שם היה הרב הראשי ועשה חיל רב.

עינינו

נבת

בשנת ה'תשכ"ט נתמנה מרן לרב הראשי הספרדי של העיר תל אביב, יחד עם הרה"ג רבי שלמה גורן, שנתמנה לרב הראשי האשכנזי של העיר. שני הגאונים עשו עבודת קודש, והשאיירו רישומם בקרב הציבור בתל אביב. תקופה זו, שנמשכה מספר שנים, היתה פסק זמן מפעילותו של מרן בירושלים.

בשנת ה'תשל"ג נבחר מרן לתפקיד הרב הראשי הספרדי לארץ ישראל, ועמו נבחר הרה"ג רבי שלמה גורן כרב ראשי אשכנזי. שני הרבנים החדשים, היו מגאוני הדור ופעלו מתוך ידע רב. בזמן רבנותם היתה עדנה לרבנות הראשית, ושניהם שימשו דוגמה ומופת ברוב גאונותם ותורתם. שניהם השתתפו באירועים גדולים ואדירים. במאמץ אין קץ מסרו נפשם על הציבור, וירדו בגדולתם אל הציבור.

בשנת ה'תשל"ט היתה לי הזכות להיות מנהל לשכת סגן ראש העיר, דוד ברגמן, ולהיות גם מזכיר ועדת ההקצבות למוסדות חינוך ותרבות בעיריית ירושלים, וניהלתי את עבודת הועדה.

בימים ההם נתרבו המוסדות התורניים, וגם מרן הגאון רבי עובדיה יוסף, היה זקוק להקצבות לשם הפעלת מוסדות החינוך שבחסותו. שליחיו הגיעו אלי, ואנכי עשיתי כל שביכלתי להקציב כמה שאפשר. כך היה גם בשנה השניה. בשנה השלישית באו אלי שלושה שליחים מביתו של מרן, וביקשו להגדיל את התקציב בצורה משמעותית, מחמת ריבוי התלמידים במוסדות. אז התעוררתי מתרדמתי ושאלתי אותם, מה נותנים לכם אנשי אגודת ישראל, אלה שאתם בוחרים בהם. ותשובתם היתה נחרצת, כלום. אמרתי להם, אם אתם בוחרים בהם והם מקפחים אתכם, אל תבחרו בהם אלא אם כן יתנו לכם את החלק שמגיע לכם. הם השיבו לי, אנחנו משוכנעים כי גם האחרים לא יתנו לנו כלום, כיון שאנחנו ספרדים. אמרתי להם, אם כן תקימו מפלגה חדשה משלכם, ותרוצו למועצת העירייה. בשמעם את דברי, פרצו בצחוק קולני, ולאחר שנרגעו אמרו לי, כיצד נקים מפלגה, הלא אין לנו כסף ולא משרדים, ואף לא בתים בשכונות לשם פעילות. והוסיפו בייאוש, לא, זה לא ילך.

הזדעזעתי מדבריהם ואמרתי להם בזעקה, מה קרה לכם, מה הפחד, וכי הם חכמים וגאונים יותר מכם. כולם בני תמותה. קומו באומץ והקימו מפלגה משלכם, והבוטח בה' חסד יסובבנו. לפתע שררה דממה מוחלטת. הם הביטו איש באחיו, וכנעורים משינה עמוקה אמרו אחד לחבירו, אולי באמת הוא צודק, בואו נלך למרן הרב עובדיה יוסף. אמרתי להם, רוצו אליו, והוא ישיב בחיוב, בעזרת ה'.

רעט

עינינו

נבר

שלושת השליחים הלכו מיד אל מרן וסיפרו לו על דבר השיחה שהיתה להם אתי. מרן שמע בקשב רב, חשב קמעא ואמר, נכון, זו הדרך בה ראוי ללכת. שובו אליו, לימדו ממנו את המלאכה, וברכת השם עליכם.

השליחים שבו אלי, למדו את הדרוש לימוד, השכילו, פעלו והכניסו לעירייה שלושה נציגים, הצלחה מרשימה. כך הפכו נציגי ש"ס את הרעיון למציאות מוניציפאלית קבועה, ואחר כך גם לעובדה פרלמנטרית קבועה, והכל בזכותו של מרן הגאון רבי עובדיה יוסף, גאון הדור וחכם גדול בדורות האחרונים.

באירועים התורניים שקיימנו מטעם האגף לתרבות תורנית בעיריית ירושלים, השתתפו אישים חשובים, ובראשם הגדיל לעשות מרן הגאון רבי עובדיה יוסף. מרן עם כל הרבנים הגאונים הקדושים, עשו קידוש שם שמים, ועודדו את הציבור וחיזקו את רוחו, להמשיך באמונה, להגדיל תורה ולהאדירה ברבים.

גם בזאת צעד מרן בראש החבורה, ולא השיבנו ריקם. בקשותינו לא נתקלו בשלילה, ותמיד התייצב למען הציבור במלוא גבורתו והדרו. פעמים אחדות זכיתי לקבל ממנו טפיחה על לחיי, וגם נשיקה על מצחי, דבר שריגשני עד מאד.

במוצאי שבת קודש אחת, התקיים אירוע תורני בשכונת גילה שבירושלים. מרן הוזמן להשתתף באירוע זה, אך הפעם הודיע לנו כי אין ביכלתו לבוא, כיון שיש לו שיעור קבוע בכל מוצאי שבת, בשעה תשע בלילה, בבית הכנסת של היזדים בשכונת בית ישראל שבירושלים. אמרנו לו כי האירוע יתקיים בשעה שבע, שעתיים לפני השיעור הקבוע. ומרן אמר לנו, הלא אני צריך להתכונן לשיעור. לכל שיעור יש להתכונן זמן רב.

מכאן למדנו שאפילו תלמיד חכם חייב לשנן תלמודו ולהתכונן לכל שיעור, ואל יזלזל בדבר.

בהיותי מנהל האגף לתרבות תורנית וגם ממונה על המגזר החרדי בעיריית ירושלים, ביקשני מרן לבוא אליו לפגישה. אני, שהייתי מורגל לבוא אליו ולשאול שאלות הקשורות לעבודתי, לא ידעתי מה רצונו של מרן. כשהגעתי אליו, שטח לפני את בקשתו הקשורה לתקציב עבור מוסדות החינוך שבחסותו. הבטחתי לו שאעשה ככל שאפשר, ואכן עשיתי כל שהיה ביכלתי. שנה לאחר מכן, פנו אלי שליחיו של מרן וביקשו להגדיל את סכום ההקצבה, ושוב עשיתי כל שביכלתי.

זכותו של מרן זצ"ל תגן עלינו ועל כל עם ישראל בכל אתר ובכל זמן.

